

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Toda tudi ti nisi izvršil podlega zločina. Maščeval si samo moža, ki ga je prevarala lahkomišelska žena.

V kratkih besedah Ti bom opisal zgodovino mojega življenja. Razumel boš, da nisem mogel storiti drugače, ker me je žena uničila in privedla do blaznosti.

Pripadal sem ugledni ruski rodbini in prišel v Rim radi študija. Tukaj sem spoznal Bianco, hčerko visokega vatičanskega uradnika.

Ljubil sem jo do blaznosti, — ko zvem nekega dne, da se vsak dan sestaja z nekim markizom. Odšel sem k njenemu očetu, toda ta mi porogljivo svetuje, naj pozabim te ljubezenske sanje in naj se vrnem v Rusijo.

Maščeval sem se! Sedaj vzdihuje cela hiša in objokuje mrtvo Bianco. Njen oče je poslal stotine ljudi, da iščejo morilca.

Zato beži, Ernesto Fallieri! Beži, da Te ne najdejo in te ne pripeljejo pred sodnike, ki bi te neusmiljeno obsodili na smrt!

Vem, da me boš preklinjal. Vem, da me sovražiš.

Toda prisegam ti; naloga mojega življenja bo, da ti poplačam, kar si storil za mene.

Vedno bom blizu Tebe, če boš stanoval v Parizu ali Petrogradu. Kjerkoli boš, neznanec bo v Tvoji bližini in če boš rabil dobrega učitelja, če boš potreboval pomoči — jaz bom pri Tebi! Nikoli ne bom pozabil, da si mi žrtvoval — svojo vest.

Ganjen sem čital te vrstice. Mnogo let je minilo, ne da bi videl onega, ki me je storil morilca.

Preselil sem se v Petrograd in se naselil v hiši, ki je kmalu postala zbirališče mojih prijateljev in tovarišev.

Nekega dne mi najavi sluga obisk generala Sergeja Paletrova. Mnogo sem že slišal o njem. Večkrat se je odlikoval kot hraber vojak in dober vojskovodja.

Ko je vstopil v mojo sobo general, skočim presenečen, kot da sem zagledal prikazen.

Pred mano je stal človek in me gledal z resnim pogledom. Ko je zapazil moje presenečenje,

nj, reče:

—Vidim, abbe Fallieri, da ste me spoznali.

—Neznanec! — sem vzkliknil, — sedaj se mi približuješ v osebi generala! V kakšen zločin me hočeš sedaj zapeljati, da me popolnoma uničiš?

Neznanec se bridko nasmeje.

—Nisem se preoblekel, — reče z skoraj prosečim glasom.

—Ali mi še vedno niste oprostili, da sem nakopal na vašo dušo bol in tugo, prijatelj? Verjemite mi, jaz sem tisočkrat huje kaznovan od vas. Ne najdem miru. Dan in noč me preganja mrtva Bianco.

Videl sem, da je še mnogo nesrečnejši kakor jaz. Nisem premišljal in dal sem mu roko. Od tega časa sem postal njegov prijatelj. Spoznal sem da je eden izmed najplemenitejših in najboljših ljudi, kar sem jih sedaj poznal.

Tako je preteklo nekaj tednov. Misel, da se bom moral ločiti od svojega novega prijatelja, je bila za mene težka.

Nekega dne, ko sva skupno večerjela, položil on svojo roko na mojo ramo ter pravi:

—Čas je, prijatelj, da vam rečem zbogom. Prilaga me že čaka. Potujem v Kavkaz, — nikdar več se ne bova videla.

Na trepalnicah so se mu pojavile solze. Videl sem, da je tudi njemu bilo težko ločiti se.

—Zakaj potujete tako daleč, general? — ga vprašam.

—Priznal vam bom, za kaj gre, — odvrne on. — Jaz sem oženjen. V Tiflisu živi moja žena, ki jo ljubim. Hrepeneje me žene k njej.

—Toda zakaj niste izbrali za stalno bivališče Petrograda? — ga vprašam.

—Ali mar naj pripeljem svojo ženo v svet, v oni isti svet, ki je tudi Bianco pokvaril. Ne, ko sem vzel Fatme za ženo, sem prisegel, da jo bom skrival pred hinavskim svetom, da ostane njeno srce čisto. Toda predlagam vam nekaj drugega, abbe Fallieri, pojdite z menoj! Spoznajte mojo ženo! Zadrživa vas bo njena lepota, dražestnost in krepost!

Jaz pristanem in midva odpotujeva. Po zelo napornem potovanju sva prispela v Tiflis. V vili mojega prijatelja naju je sprejela njegova soproga. Nikdar nisem videl lepše žene. Sedaj sem razumel zakaj je general ni hotel pripeljati v svet. Vsi možje bi ji ležali pred nogami, a srce žene je lahko premočiti!

Tako so minili trije tedni. Hodila sva na lov, prijatelj mi je razkazoval okolico, a ko sva se vračala, naju je pričakovala njegova soproga na svojem najljubšem mestu, na verandi in nama postregla z jedjo in pijačo.

Nekega dne sva odšla na lov na tigre. Trajal je tri dni. Ubila sva prekrasnega velikega tigra ter se vesela vrnila domov. General Paletrov se je veselil svidenja s svojo ženo. Ona ga je namreč zaklinjala, naj ne gre na lov. Bala se je za njega, slutila je nesrečo.

Sedaj bo videla, kako neumna je bila njena bojazen, — mi reče on, ko sva se približevala k vili, — kako bo srečna, da sva se vrnila.

Začudila sva se, da tokrat nisva našla Fatme na verandi. General nagubanči čelo. — Morda je bolana, — reče on.

V istem hipu stopi iz hiše stara služabnica in nama pri- de jokajoč in vzdihujoč nasproti. Pripovedala nama je, da je istega dne, ko sva odšla, šla gospa na vrt, da nabere cvetja. Naenkrat je opazila služabnica z okna, kako je neki divji človek preskočil ograjo vrta in kako se je približal gospej.

Fatma se je preplašila in hotela zbežati, toda takoj jo je neznanec dohitel. On jo zgrabi in potegne za seboj.

Prestrašena služabnica je poklicala slugo na pomoč, toda bilo je že prepozno. Razbojnik je že izginil z gospodarico v gozdu. Služabniki so oboroženi s puškami preiskali vso okolico, toda izgledalo je, da je razbojnika in gospo poržla zemlja.

Kot okamenel je stal general.

—Poznam razbojnika, — reče on konečno z zamolklim glasom. — Vem, komu je bilo do tega, da mi je odpeljal Fatmo. To je oni, ki je zasledoval mojo ženo s svojo ljubeznijo, poglavar Sulan.

Nato se obrne k meni ter pravi: —Prijatelj, odšel bom takoj, da poiščem svojo ženo. Ne prosim vas, da greste z menoj. Zgodi se lahko, da se ne vrne mo več.

—Kaj general!? — vzkliknem, — mar mislite, da bom ostal mirno v vili, med tem ko boste vi iskali svojo ženo? Ne, šel bom z vami. Rad vam bom žrtvoval svoje življenje, ako vam bom mogel s tem pomagati.

Zajahala sva konja in odšla s tremi ljudmi iz generalove hiše, oboroženi do zob, na lov za zločincem.

Preiskali smo vso okolico, toda brez uspeha.

Jahali smo brez prestanka, nismo slacili obleke s telesa ter smo konečno tretji dan postavili šotore na robu nekega gozda. Prižgali smo ogenj, da

se ogrejemo. Sluge so kmalu zaspali. Tedaj me pokliče general k sebi ter mi zasepeče:

—Vidli ste, prijatelj, da nama ni uspelo najti Fatmo.

—Na žalost, — odvrnem.

—Se eno mesto je, kjer se more nahajati razbojnik z mo- ki ženo. Najbrže je pobegnil z njo v "dolino blaženih."

—Kje je ta dolina, general? — vprašam.

—Oddaljena je uro hoda od tu, — odvrne on, — toda četudi ima tako lepo ime, vendar je to grozen kraj.

—Zakaj se potem imenuje tako?

—Ker je prekrasen. Toda v njem živijo samo kače, strašne strupene kače: nikjer na svetu se ne nahajajo v taki množini, kakor ravno tam. Tam živijo strahovite kobre. Dokler je dan, dokler sije solnce, se skrivajo v pečinah, toda ko izide mesec, tedaj čakajo za krasnimi cveticami na svoje žrtve.

—Toda če je tako, mar je razbojnik res pobegnil tja?

—Njemu je gotovo znano kakšno skrivališče, kjer mu kače ne pridejo do živga.

Upal je, da ga do tja ne bodo preganjali.

—Prijatelj, — nadaljuje on, — razbojnik se je motil, ako je mislil, da me bodo te strahote odvrnile od nadaljnega zasledovanja. Sklenil sem da grem tja in da najdem svojo ženo.

—Jaz vas bom spremljal, — odgovorim.

—Pomislite, prijatelj, — reče on, — da ste s temi besedami mogoče zapisali sami sebi svojo smrtno obsodbo.

Mesto odgovora začnem pregledovati svojo puško in se pripravljati na pot.

—Slug ne bova budila, — reče general. — Oni bi samo poskušali, da naju odvrnejo od tega sklepa.

Četrto ure pozneje sva jezдила po cesti, ki je vodila ob robu gozda. Priganjala sva konja, da bi dosegla dolino še pred tretjo uro, ko izgine mesec. Tedaj se nama ni treba bati kač, tedaj niso tako nevarne.

Ne vem več, kako dolgo sva jahala, toda ko sva ustavila svoja konja, sva se nahajala na vznožju velikih gričev.

Skočila sva s konj in ju pri-

vezala k drevesu.

—Naprej! — vzklikne general odločno in sname svojo puško. — Jaz bom šel naprej. Idite za menoj. Jaz vem, kje se nahaja razbojnik.

Korakala sva po prekrasni, bajni okolici. Bila sva preveč razburjena, da bi se mogla razgovarjati.

Vsak hip sem mislil, da vidim za kakšno svetlico ali listom strašno glavo strupene kače. Toda kmalu je izginil moj strah in tako sta minili dve uri, a nisva srečala niti kuščarja.

Nikjer se ni nič pojavilo, kar bi naju postrašilo.

Pogledal sem na uro. Bila je ena po polnoči.

—General, — vprašam, — kako dolgo še bova morala hoditi, da prideva tja, kjer se po vašem mišljenju nahaja razbojnik.

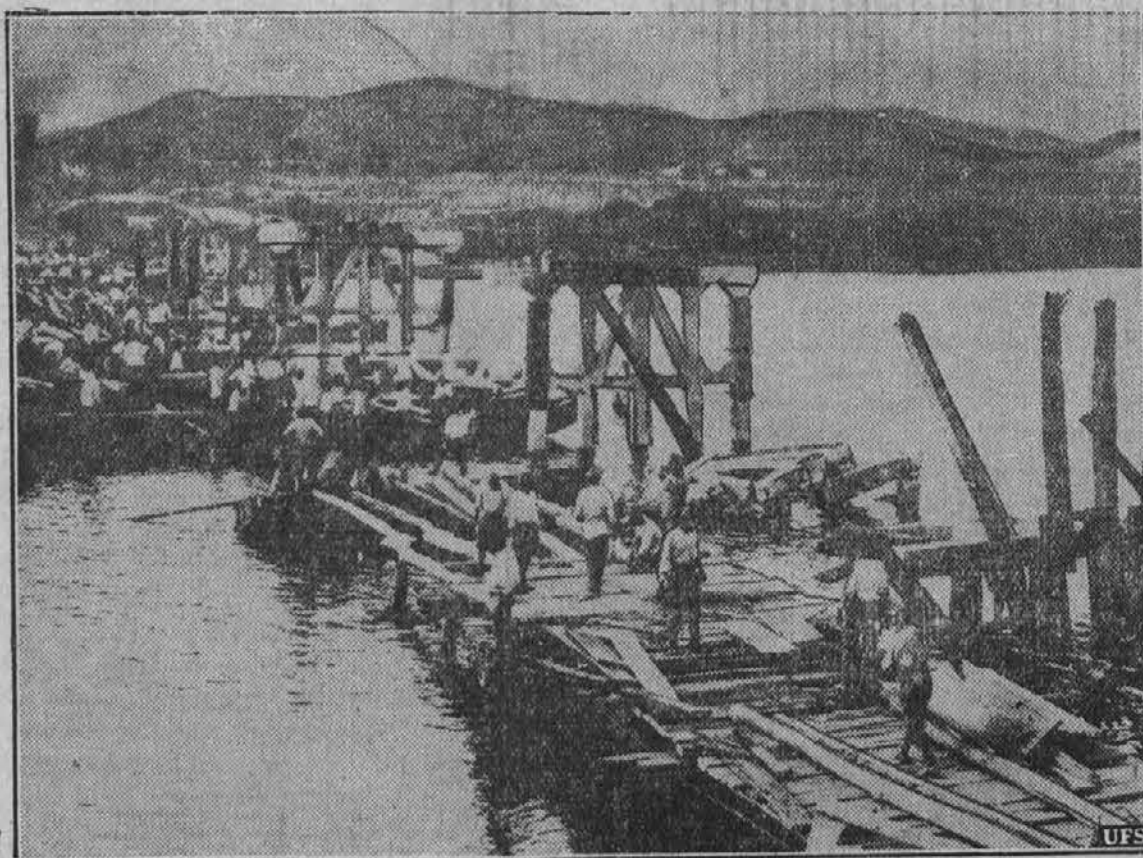
—Ni več daleč, — odvrne on. — Toda hiteti morava. Pred tretjo uro morava priti iz doline, ako nočeva postati žrtvi kač.

Korakala sva še celo uro in konečno dospela do goste goščave, prepletene s tisočimi malimi vejicami. General vzame nož ter me prosi, naj mu pomagam in začne rezati vejice, da si napraviva vhod.

(Dalje prihodnjič.)

Na desni je Charles A. Harnett, newyorški državni komisar za motorna vozila, ki je obdolžen, da je dobil od neke družbe taksijev \$67.000 podkupnine.

Japonci morajo pri svojem prodiranju v Kitajski popravljati mostove, katere podirajo za seboj bežeči Kitajci, kot kaže slika.

Pred nemškim konzulatom v New Yorku so se vršile velike demonstracije radi preganjanja Judov v Nemčiji.

Mrs. R. E. Dwyer, levo in Helen O'Brien, sta stavili \$2 na konja pri dirkah. Konj je zmagal in srečni ženski sta dobili za dva dolarja \$6.754.50.

Božični radio program

Na božični dan, 25. decembra, bo pevsko društvo "Lira" priredilo krasen slovenski radio program. Ker so pa stroški za tak program veliki, se prosi cenjeno slovensko javnost za blagohotne doneske. Kolikor more kdo dati, se hvaležno sprejme. Ti doneski se sprejemajo v stari šoli sv. Vida in sicer

ob nedeljah od 6 zjutraj do 1 popoldne
ob sobotah od 1 do 4 popoldne
ob četrkih od 6:30 do 8 zvečer

Ti doneski se pobirajo samo do 20. decembra. Torej kdor bi želel nekaj prispevati za prelep božični radio program, je prijazno prošnja, da prinese kar pač more na gori omenjene dneve v staro šolo sv. Vida.

"LIRA"

Naznanilo

DELNICAJEM IN DRUŠTVOM-DELNICAJEM

Slovenskega delavskega doma

15335 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio

REDNA LETNA SEJA

delničarjev in društev-delnica- Slovesnega delav- skega doma, Cleveland, O., se vrši dne 26. januarja, 1939 v avditoriju SDD, Waterloo Rd., pričetek ob 8. uri zvečer.

Direktorij Slov. Del. Doma.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

XMAS SALE

Rebuilt Like New

REFRIGERATORS

6-Ft. Servel Now \$ 59.00
5-Ft. Frigidaire 39.00
\$249.00 Universal 79.00
\$379.00 Frigidaire 119.00

WASHERS

\$79.00 Barton for \$39.00
\$99.00 Barton Cut 30.00
\$104.00 Thor Cut 40.00

RADIOS

\$84.00 Phico '38 for \$42.00
\$79.00 Phico '38 for 30.95
\$24.00 Special for 9.50
Zenith 6 tube '39 14.95

RANGES

\$129.00 Grand '37 \$69.00
\$69.00 Grand '38 49.00

SEWING MACHINES

\$79.00 White New \$39.50
\$160.00 White '38 Cut 62.00
Automatic Iron \$7.95 for \$3.95
Maytag Ironer M \$79.50 for \$29.50

Sale on miscellaneous appliances.

Norwood Appliance and

Furniture Co.

6104 ST. CLAIR AVE.

OPEN EVENINGS

VLOGE v tej posojilnici

so zavarovane do

\$5000 po Federal

Savings & Loan

Insurance Corpo-

ration, Washing-

ton, D. C.

Sprejemamo osebne in druž-

vene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEnd. 5670